

Lieve mensen!

Lieve lotgenoten,

Wanneer jullie deze Nieuwsbrief ontvangen, is het Stille Zaterdag. Morgen is het Pasen. Eén ding is zeker: wij zullen deze Paasweek 2020 nooit meer vergeten. Pasen vieren in tijden van een wereldwijde crisis: meer dan ooit nodig, denk ik.

Goede Vrijdag is voorbij en de Paaszondag is nog niet aangelicht, op Stille Zaterdag. De zon is nog niet op. En in de nacht naar Pasen vertellen we elkaar dan de verhalen. De verhalen van God en de mensen.

Verhalen tegen het donker, levenslessen hoe het kan zijn onder ons, verhalen van hoop, over licht dat over ons opgaat, over doortocht en bevrijding, tegen chaos, dromen over goed leven en vrede. Verhalen van indringende geloofservaringen van mensen: God licht erin op.

Ze culminereren in het verhaal over het leven van Jezus. Hij heeft God 'gedaan', hij heeft God vervoegd als een werkwoord. Hij deed het ons voor. Hij blies de sleutelwoorden van de profeten nieuw leven in. Gerechtigheid. Naasteliefde. Opoffering. Troost. Niemand kan twee heren dienen. Verzamel je geen schatten op aarde. Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.

Een heldere, consequente levenskeuze liet hij zien, een weg om te gaan. Voor ons allemaal. Hij nodigde ons uit.

En nu eindigde die levensweg, die levenskeuze, in een graf. En voor dat graf ligt een steen, die niet rollen kan. Daar sta je dan: in leegte en gemis, zoals het lied zegt. Is alles dan voor niets geweest? Is die weg, die levenskeuze, onbetrouwbaar? We geloofden: God zelf vond in Jezus een thuis onder de mensen. Maar nu hij gestorven is: kunnen wij mensen dan ooit nog een thuis vinden bij God?

JA!!! Juist wel! Meer dan ooit!, roept het Paasevangelie in alle toonaarden. Die weg, die levenskeuze, is de enig betrouwbare weg voor mensen om te gaan. Zij is voorgoed bevestigd en bekrachtigd.

Ik denk dat de huidige crisistijd ons dat indringend leert. We doen de keiharde ervaring op, dat we compleet doodlopen met elkaar, wereldwijd, als we die weg van mededogen, liefde en offer verlaten. Als we buigen voor al die gouden kalveren van onze markteconomie en uitbuiting van aarde, van dieren, van lucht. Hoe we kapot gaan, als alles draait om geld en om 'meer' en om 'ik eerst.' Onze megalomanie.

Zullen we deze les ter harte nemen? Dat is de vraag, waarvoor wij nu staan. Het is de vraag van Pasen 2020 aan ons in de tijd die voor ons ligt.

Anja Diesemer